

CARTA D'INICI DE CURS

Companys i companyes del claustre,

Caldria retrocedir molts anys enrere per tal de veure un inici de curs tan nefast per a l'educació pública com l'actual.

Amb l'excusa de la crisi, les administracions públiques han atacat a la línia de flotació del nostre sistema públic d'educació: el seu capital humà, els professionals que dia a dia fem possible que el dret fonamental que emana de la CE siga una cosa tangible.

És per açò, que el primer que trobe a faltar hui en aquest claustre és a moltes de les meues companyes i companys, que any rere any m'havien acompanyat i dels quals he après tant. És per açò que m'agradaria que les meues primeres paraules anaren per a reconèixer el treball dels més de 2200 professionals que avui no inicien el curs 2012-2013 amb nosaltres. Només en aquest centre són _____ professors i professores menys.

Però a més vull denunciar també la situació en la qual es trobaran els milers de docents que durant el curs no van a poder treballar, condemnats a un ostracisme laboral d'impossible tornada, per no parlar dels joves que acaben les carreres universitàries.

També vull reconèixer el treball del professorat que durant aquest curs van a entrar en classes amuntegades i sense els suficients recursos que els permeten atendre a la diversitat en l'aula. Segur que malgrat les dificultats, van a donar el millor de sí mateix.

I, sobretot, vull recordar a les principals víctimes d'aquesta situació, el nostre alumnat, que van a assistir al macabre espectacle de les classes massificades, la reducció de les beques de menjador, de transport, de llibres.... ells són la nostra raó de ser.

Deia un savi que l'educació pública seria la que transformaria la societat. Malauradament, ha sigut la societat del 'tot val' la que ha acabat per transformar l'educació pública.

El temps però, se'ns acaba a totes i tots. Com deia Ana Frank: "Sent la tempesta que m'aguaita i que un dia m'ha d'agafar". Per a molts joves, aconseguir un treball és un horitzó impossible i han d'abandonar el nostre país per a trobar un futur millor. Molts altres no poden accedir a les universitats pels increments de taxes. També els nostres majors es veuen abocats a la humiliació de sobreviure amb unes pensions que es devaluen dia a dia i amb les quals han d'alimentar a fills i nets.

Companyes i companys, hem de deixar de costat els absurds retrets que no ens deixen caminar i denunciar en cada claustre, en cada consell escolar, en cada reunió amb els familiars, l'atac dels drets socials que s'està produint en aquest país, i que té en els més febles les seues principals víctimes.

Avui és més important que mai que participem en tots aquells actes que denuncien aquesta situació. És igual d'on vinguem, el camí que recorrem tots els dies és el mateix.

Una cordial salutació.